

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

erudito Cancellario & Princeps & ipsa Res. *Fidelis &*
 publ. nihil habent præstantius, tanto enim *eruditus*
 susceptarum rerum onere is premitur, vt pō- *cancellarius*
 dus Aetna grauius molestiusq; sustinere vi- *nullo auro*
 deatur: Imò totius sæpenuero Prouinciæ *persolui*
 salus atq; exitiū in eo consistat & recumbat. *potest.*

CAPVT XXXVII.

ARGVMENTVM.

Bellinus aduersis hic traditur hostibus & Rex
Sarcinulis Lampi vidit inesse caput.
Hæc obdurata sunt debita premia mentis,
Hæc tumida merces ambitionis erat.

CVM Rege coram Bellini
 Resolueretur sacculus,
 Apparet atro sanguinis
 Taboq; squallens lurido
 Mollis caput lepusculi.

Tum bilis est acerrimè
 Furore tactus noxio,
 Et astra Rex rugitibus
 Compleuit indignissimis,
 Ceu mentis ad dementiam
 Redactus esset & ultimam.

De stirpe natus regij
 Tum Pardus inquit sanguinis
 Quid Rex dolorem luctibus
 Testuris in sanabilem?
 Acerba quid suspiria,
 Ceu mollis edis fæmina?
 Non cōmoueri Principem
 Ob viliores conuenit

Rex aperto
 sacculo
 Lampi ca-
 put cum vi-
 det, Belli-
 no graui-
 ter irasci-
 tur & suc-
 censet.

Pardus Re-
 gem iratū
 demulcet
 & consola-
 tur.

Res

Hestus in *Res hostis abiectissimi:*
 Psal. Ira a- *Quin tu ferarum maximus*
 nime mors *Absconditas Vulpecula*
 est, iram fu *Iniurias & lacerare.*
 gemite fu *O P. arde coniunctissime,*
 rorem. *Dicit leo, facillime*
 Recte cum *Tu sanus agro consulis.*
 valemus, *Non luctus ossa torqueat,*
 facile agro *Dolor & mentem conterat*
 tis consiliu *Sermocinator insolens,*
 damus. *Fallacibus quod fraudibus*
 Rex excu- *Dolisq; plenus omnibus*
 sat se Par- *Fur iste sic, & trux latro*
 do, quod *Fefellert me Reimike:*
 no temere *Et machinis coegerit*
 aut imme- *Meos amicos optimos*
 rito Vulpi *Incluserim quod carcere,*
 succenseat. *Vrsum superbum cum lupo.*
 I. *Id me remordet anxium*
Et pœnitebit maxime
 II. *Adusq; summum spiritum.*
Sed & vxor huius impia
Est nostre cladis artifex,
Et prima dux incommodi.
 III. *Ne propter hoc irascere,*
 Rex in Vxo *Rex, Pardus inquit, inclyte,*
 rem culpā *Dirempta si coniunctio*
 omnem *Vos inter est arctissima*
 transfert. *Per Reimikes mendacia.*
Hos charitate mutua
Rursum tibi deuincias.
Quapropter I sen grinio

Nec

Nec non Brunoni, perfidus
 Da pingue corpus Bellini,
 Ut arduum ieiunium
 Pellant, & alium repleant,
 Et perfruantur gladio.

Nam confitetur Bellinus
 Quod cedis hanc iniuriam
 Impulsor vnus fecerit:

Deinde cum mitissima
 Nos iunxerit concordia,
 Omnes inextricabiles,
 Et machinas absconditas
 Audacter admouebimus
 Ad hostis arcem Reinikes,
 Captusq; mox suspendi
 Penas atroces hauriet.
 Nec audiemus amplius
 Nugas & omentum futiles.
 Dicto sed ocynus trucem
 Nec non latronem perfidum
 Captabit in suas manus
 Et strangulabit carnifex.

COMMENTARIA.

Quod magistratus ex animo dolere & poenitentiter debeat, cum aliquem praeter meritum & spem se iniuriis affecisse cognouerit: Quod circa ut superius admonuimus, non omnium delationibus temere aures patefacere debet, imprimisque perpendere & considerare an inuidia, ira, aut odio quodam accensus delator calumnias euomat, aut num reus

Quando

magistra-

tus praci-

pue punire

debeat.

Delatorib.

non est te-

mere cre-

dendum.

ante.

ante hac quoque, ignominia, aut infamia aliqua scelerumq; maculis contaminatus fuerit. Nam cum princeps propter maleuoli cuiusdam assentatoris confictam calumniam se eo induci patitur, vt fidelem ministrum reiciat ignominisq; laedat, reliqui certe omnes id animaduertentes ad domini voluntatem sensumq; omnia loquuntur & assentantur, nec quisquam fideliter aut candidè quicquā consulit. Verum omnes ne fortè Dominum offendant, veriti, & principem & patriam suis consiliis pessundant.

II.
Principi
quomodo
irascendum
sit.

Princeps iracundia vehementius non exardescere, sed animum cohibere, nec insaniam locū relinquere debet: cum enim ipse potissimum de consilio, de ratione, de mente exeat, nemini maiore quam sibi ipsi inurit dolorem, itaq; ardorem irarum prohibere, lentoque ad vindictam gradu procedere decorum & utile videtur. Cum autem reum iam certò nocentem cognouerit, omniaq; exactè & accuratè expiscatus fuerit, tum denique oēs abrumpet moras, & tarditatē supplicij compēsabit grauitate seuerissima. ~~Iuxta vulgi enim sententiam, pauperrimus est hospes, qui vnius coenae solutionē ad dies aliquot differre non possit.~~

III.

Quod foeminae consiliis publicis nō admittenda sint, & suprā fufius dictum est, & infra quoq; nonnulla repetentur.

IIII.
Prudentis
Viri officium.

Prudenti viro se omnibus immiscere non conuenit actionibus. Qua de re in praecedentibus, cum saepè monuerimus, dixisse iam sufficiat.

CA-